

22074589104507541854852...

1971

ora fierm 22074589104507541854852...

revelion
cu
urzica.

la
multi
ani!

1971

no reproduction

Poti zămă de URZICI,
ca-mi întepa!

om o roabă cu URZICI
exotice

SNOBUL TOT SNOB RĂMINE,
CHIAR DACĂ TREABA
ASTA ÎL USTURĂ.

24

URZICA

ANUL XXII • 31 DECEMBRIE 1970 • 16 PAG. • 1,50 LEI

De revelion

Ce să scriu

Vine Anul nou! Acuma
Se cuvine simptomatic
Să-mi aştern pe file gluma
C-un condei festiv, tematic.

Dar regret, de astă dată,
Muza n-a fost punctuală
Şi, la ora consacrată,
Mi-a lăsat hirtia goală.

Mă frământ de-un ceas, de două,
Şi tot încă nu-s decis.
N-am găsit o temă nouă,
Altceva decît s-a scris.

Să se spună despre mine
Baremi aslăzi, anual:
Bravo! Berg a scris în fine
Şi ceva original!

Ce să scriu?... Despre bucate,
Mese tradiţionale?
Ah: ce teme răsuflete:
Iar piţii!... Iar sarmale!...

Sau să scriu, la modul liric,
Despre tragedii curcani?
Le tot fac un panegiric
De vreo douăzeci de ani!

Ce-i, mă rog, revelionul?
Am mai scris şi-n alte dăţi.
Parcă a trecut ciclonul
Prin odăi!... Banalităţi!...

Că vezi mucuri de ăgare
Pe covor şi pe divan!
Pe cuvîntul meu de-onoare
Că am spus-o an de an.

Că sînt gazde birfitoare,
Dar şi oaspeţi cîrţitori,
S-a mai scris, pe cît se pare.
De vreo şaptezeci de ori.

Ce să scriu, deci? Ce pot scri.
Stai! Îmi vine-un gînd subtil:
Voi compune-o poezie
În ermetic dulce stil.

Cam așa: «Un ou albastru
Mi l-a scurs în pix Olimpul
Şi, eflorescent incastu,
S-a născut din el NETIMPUL»

În clepsidră se desfac
Neminutul, neutronul
Şi, răsucărat pe veac,
Creşte anti-revelionul!»

Recitesc!... E formidabil!
Are doar, pe ici-colea,
Un cusur mic, neglijabil:
Nimeni n-a-nţeles ceva!

Nu-s în formă!... Prin urmare,
De la masă mă ridic
Şi v-anunţ o veste mare:
De-Anul nou n-am scris nimic!

I. Berg

DECEMBRIE

de Rodica Tott

Am urît iernile
pentru frigul din casă,
pentru frigul din inimă,
pentru foame, pentru nevis,
pentru cîntecele copilăriei
rămase nescrise.

Am urît iernile pînă-ntr-o iarnă
cînd pe peronul istoriei
(în care se alegeau de-o parte
şi de alta culorile)
a plecat, anonim, vagonul regal
cu toate ororile.

Şi de-atunci, toate anotimpurile
bucuriilor mele
încep cu decembrie!

Victor Eftimiu

SELECȚIUNI DIN ÎNSEMNĂRILE UNUI INDISCRET

● Obscurii poeți moderni mă neliniștesc: nu știu unde li se sfîrșește geniul și unde începe farsa.

● Prosperitatea altora trezește, spontan, în noi, sentimentul cinstei la care se asociază imediat acela al calomniei.

● Ridicolul nostru nu vine din faptul că ne credem personalități excepționale — în defini-

tiv oricine are dreptul să-și închipuie că e un geniu — ci din credința că și ceilalți ne socotesc așa.

● Toate se vor demoda, afară de simplitate.

● Un ciine vrea să mă muște. Îi arunc o bucată de piine. Și-n mine urcă regretul că nu m-a văzut nimeni făcînd augustul gest; mi-ar fi ieșit vorbă că am inimă bună.

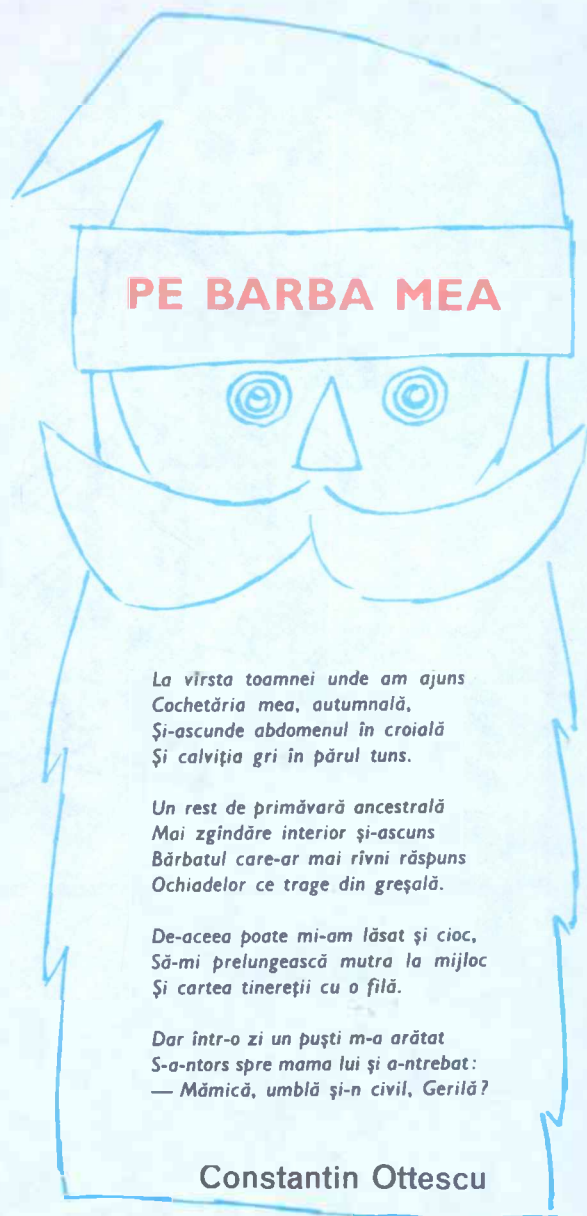
● Vederea unui om copios decorat ne trezește un neliniștitor sentiment de invidie, care se manifestă într-un suris ironic, de disprețuitoare modestie.

● Zgirciți cu admirația, cu gratitudinea pe care le datorăm omului ales, sîntem darnici cu el cînd are nevoie de mila, de compătimirea noastră: purificați de invidie, ne regăsim seninătatea și inima generoasă. Această generozitate își atinge apogeul în elogierea morților.

Nell Cobar

— Tu bătrîn? Cum poți să spui așa ceva?... Cît timp mai poți
căra un coș în spate, pentru mine ești tînăr, dragul meu!...

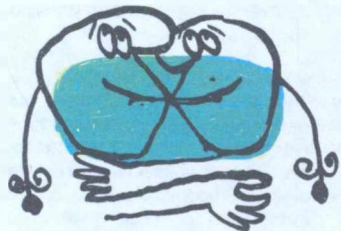
La vârsta toamnei unde am ajuns
Cochetăria mea, autumnală,
Și-ascunde abdomenul în croială
Și calviția gri în părul tuns.

Un rest de primăvară ancestrală
Mai zgîndăre interior și-ascuns
Bărbațul care-ar mai rîvni răspuns
Ochiadelor ce trage din greșală.

De-aceea poate mi-am lăsat și cioc,
Să-mi prelungescă mutra la mijloc
Și cartea tinereții cu o filă.

Dar într-o zi un puști m-a arătat
S-a-ntors spre mama lui și a-ntrebat:
— Mămică, umblă și-n civil, Gerilă?

Constantin Ottescu

Dino
să te pup!

sub ea!

— Ce vrei să zici, mă?
— Vreau să zic că sub peruca
nu era nimic: cap sec!
— Capu' nevastă-mi?
— Da' al cui?
— Măă, bagă de seamă...
— Bag!
— Să nu-ți permiți s-o faci
pe nevastă-mea de proastă!
— N-o fac eu: a făcut-o na-
tura!

— Măgarule!
— Mai zi o dată și te pocnesc
cu halba în cap!
— Pe cine pocnești, mă, ma-
melucule?
— Mameluc eu?
— Da' cine? Mutu?
— Nu mă pun eu cu tine, că
toată strada știe că te-ai ramolit!
— Eu, ramolit? Nu vezi că
ești idiot?
— Idiot e fecioru' lui tat-tu!
— Să nu mă insulti, că-mi
ies din fire! Eu nu mă las dus
de o muiere!
— De care muiere?
— De care știi! C-ai și recu-
noscut la Comisia de împăciuire
că ea te-a montat!
— Și tu ai spus că de nu
stătea nevastă-ta pe capu' tău,
nici n-ajungeam la Comisie!
— Asta-i drept!
— Păi vezi? Ospătar: încă un
rînd: halba și drojdia!
— Nae, să mă îngropi. na.
dacă nu te iubesc!
— Știu, Sile, știu, că doar nu
ne cunoaștem de azi, de ieri!
— Așa-il Și acu', de bine ce
ne împăcărăm... Vino să te pup!

de I. Peltz

Au ieșit de la Comisia de
împăciuire, braț la braț, surîză-
tori, radioși...

— Și cînd te gîndești, frate
Nae, că ne-am porcăit pentru
te miri ce!

— Ne-am ocărit ca la ușa
cortului! Mai mare rușine!

— Adevărat. Eee, și-acu', de
bine ce ne-am lămurit, aș propu-
ne să luăm cîte-o berel Luăm?

— Să luăm, frățioare, de ce
nu?

La a doua halbă:

— Nae, ce-ai zice și de-o
drojdie... are aici o drojdie, să
dai cu pălăria în cîini!

— Zic că se-aprobă!

— Mă, Nae, băiatule, de-ai
ști tu cît țin eu la tine!

— Știu, Sile, că să mă exprim
just n-am alt prieten pe lumel
Vino să te pup! Așa!

— Măă... și cînd te gîndești —
hi! hi! hi! — că ne luarăm în
țeapă... așa din nimic! Că dacă
ele — a mca și a ta — s-au în-
fruntat — ce-aveam noi?

— Ele, amîndouă, în ansam-
blu tinere, năbădăioase, le sare
muștaru' cînd nici nu te-aștept!

— Mda... Să le fi lăsat să se
certe...

— Să se fi certat reciproc!
noi — să ne luăm noi din nimic?
De la ce-a pornit?

— Ha! Ha! Ha! De la perucă,
mă, că 'cea a mea... nu te supă-
ra... 'cea că nevastă-ta, cînd
iese cu peruca, parc-ar fi o
gaiță... de sperie rațele!

— Și a ta i-a spus să nu ridă
prea tare de peruca ei că-i sare
proteza pe trotuar.

— Da... și tu, de colo, te-ai
infuriat... Erai ca un leu!

— Da' tu? Era cît p-aci să
mă lovești!... Auzi, pentru o
perucă! Noroc că ți-am vorbit
eu frumos ca să te potolesc:

«Mă, frățioare — ți-am spus —
fii cuviincios, nu vezi că ești o
vită domestică, un berbec, un
cimpanzeu... dacă te pui tu pen-
tru o perucă! Și dacă mă scoți
din pepeni, te și altoiesc. Po-
tolește-te!»

— Și m-ai potoliu! Dacă am
văzut că-mi vorbești așa fru-
mos, ți-am răspuns și eu: «Nu
te mai izmeni, neisprăvituie, ma-
tofitule — știe tot blocul că ești

sub papuc».

— Da, atunci d-abia m-am
supărat. Ți amintești: cît p-aci
să mă reped în gîtu' tău!

— Și eu, de-al dracului, te
stîrneam: te-am făcut și de ba-
lenă!

— Ha! Ha! Ha! Și la comisia
de împăciuire ne înfruntam ca
doi cocoși războinicil!

— Ca doi nerozil! Hai noroc,
frate-miu! Vino să te pup! Așa!
Bine că ne împăcărăm!

— Bine, frate-miu, numa' să
știi că a ta prea e colțoasă!

— Crezi tu, mă?

— Crede tot blocul: colțoasă
și circotașel!

— Daaa? Și-a ta ce e? Că de
gura ei s-a speriat toată Craiova
— că d-acolo e: provincială!

— Și-a ta, ce e?

— Bucureșteancă!

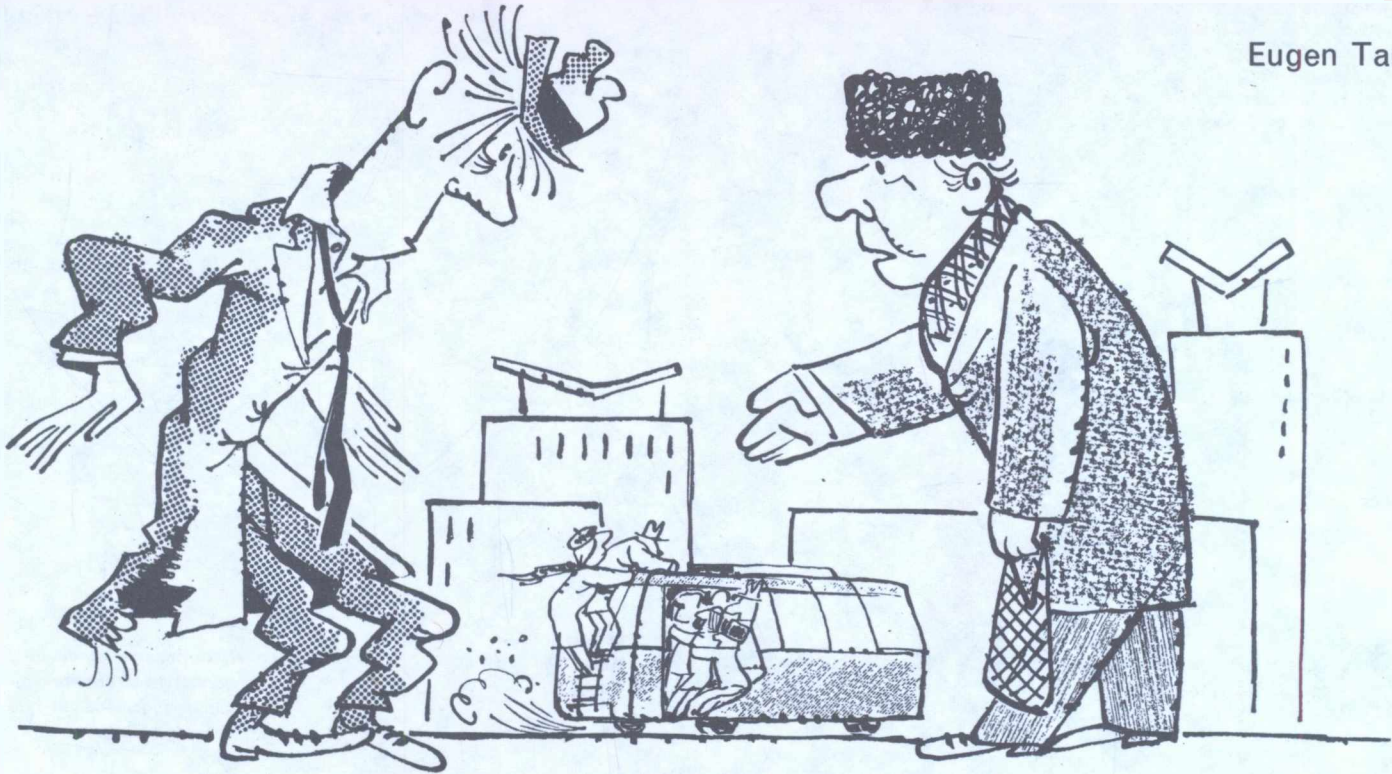
— Din Obor!

— Ei, — și?

— Nimic! Doar atît: e puțin
mahalagioaică!

— Te rog: pîn' aici!

— Adică: îmi impui tu pînă
unde? Dacă vrei să știi, nu
era numa' peruca... Era și ce e

— Te-a călcat autobuzul?
— Nu! Am călătorit cu el!

Al. Bilciurescu

Moliftul

Violonistului Sandu Albu

Vâr bun cu bradu! Însă te rusine
De-această ne-nsemnată cumetrie:
Ca «pom de iarnă» are el manie
De-a crede că-i mai nabil decât mine!

Și eu, deși minai te modestie,
Ocup rang mare-n țările latine,
Dar la Cremona unele jivine
Contestă mindra mea biografie!

Mă lasă rece turma de promatii...
Și trunchiul meu, atât de altuist,
Că fabrică din inima lumii!

Lăutele Guarneri și Amati; —
Iar fără timpul meu nici Paganini
N-ar mai fi fost un mare violonist!

TOATE LA VREMEA LOR

Mihail Joldea

Guță e un maestru, dar vai! Sufletul lui e trist. E trist pentru că de două zile îi țiuie urechea stângă și pentru că e ajunul Anului nou. Încă o frunză căzută din pomul calendaristic al anilor! Oare pe unde naiba o fi întârziat marea lui dragoste? De cincizeci și opt de ani o tot așteaptă. S-a însurat de mult, are o fată de douăzeci de ani, are casă frumoasă, are de toate în afară de dragoste, pe care o doarește nemicitoare, pulverizatoare, atomică...

— Guță, de ce n-o lași pe Anda să se ducă la ceai? Sint colegii ei...

Vocea soției îl trezi din reverie.

— Pentru că nu vreau! N-am chef ca fata mea să devină... mă-nțelegi, o stricată!

— Plînge mititica! îndrăznu soția.

— Mai bine să plîngă acum decât să plîngă mai târziu!

— Dar...

— Nimic!

Și ca să întărească refuzul, trase un pumn în birou nimerind într-o pioneză, care îl făcu să urle de durere. Soția ieși repede în vreme ce Guță își mingia pumnul rănit, gîndindu-se la marea dragoste. Deodată telefonul sună scurt. O voce dulce, dulce de tot, încărcată de emoție ca o butelie cu aragaz, îndrăzni: — Maestre...

Guță simți o gidilitură în urechea care îi țiuia și o furnicătură ce-i căuta șira spinării printre grăsimi.

Era o admiratoare. Studentă... 19 ani, care dorea cu ardoare să-l vadă și să-i depună admirația la picioare. Maestrul fixă întil-

nirea pentru ora 8 seara, adică peste douăzeci de minute. Guță închise telefonul fredonînd un cîntec de pe cînd făcea armata: — Ce veselii sintem noi cînd mergem la război...

În două minute se bărbieri, neuitînd să-și toarne o jumătate de sticlă de lavandă pe chelie. Schimbă cămașa, își puse o pereche de indispensabili lungi, de flanel (în parc trage al dracului!) Se ferchezui, pregătindu-se să mai cînte o dată melodia războinică, dar, văzîndu-și consoarta, oftă grav și, ridicînd brațele cu deznădejde, rosti ca un martir împins în arenă: — Iar ședință!

Își apucă soția de gusa nr. 2, o sărută pe negul nr. 1 din vârful nasului, lucru pe care Guță nu-l mai făcuse de cel puțin 15 ani.

— Vii târziu?

— Cine poate ști!

Mai trase un oftat și ieși pe ușă. Se lăsă pe vine de vreo trei-patru ori, pentru a-și pune ordine în articulații și zgîrciuri, apoi se îndreptă cu pieptul înainte spre iubirea cea mare. În drum se opri la o farmacie cîrînd un plic cu zece... antinevralgice. Mai ceru și o cutie cu cărbune laxativ. (De două zile era grozav de balonat). Pe drum i se puse un circel în picior. Începu să meargă țeașan ca la defilare. D-abia îl lăsă circelul și îl apucă sughițul. Guță luptă ca un brav. Își ținu respirația, trase aer rece în piept și sughițul dispăru făcînd loc strănutului. Prin spatele lui Guță trecu o căruță cu un singur cal. Guță auzi glasul căruțașului: — Ptrr, gloabă! Ajunse în parcul unde va veni ea! Pe o bancă doi tineri

se sărutau de zor. Ce necuviință! mormăi Guță înghițînd în sec. Ora 8. Cei doi tineri continuau să se sărute, iar Guță continua să strănute, apăsîndu-și cu mina partea inghinală dreaptă. Ce să-i faci! Așa-i hernia! Strănuți sus și plesnești jos! Ora 8 și cinci. Trebuie să aibă o guriță dulce de tot nerușinata asta! gîndi Guță trăgînd cu coada ochiului la cei doi. Ora 8 și treizeci. Guță începu să dirdîie. Pe lingă el trecură doi înși. Guță prinse din zbor cîteva cuvinte.

— Toate la vremea lor... vezi cite un hodrog...

Guță strînse din dinți cu precauție. Se uită la ceas. 9 fără un sfert. Ajunse acasă furios, intrînd direct în birou. Auzi telefonul. Ridică receptorul. Vocea ei! Oh!

— Maestre, iertați-mă! M-am certat cu tata. N-a vrut să mă lase. I-am spus că mă duc la un ceai, dar nu m-a crezut. A zis că știe el ce fel de ceaiuri sint astea, că nu vrea ca fata lui să fie o stricată. Vederi de bătrîn ramolit...

Guță trînti telefonul, apoi o strigă pe fie-sa. Anda intră plînsă în birou. O privi chiorș.

— Ce fel de ceai e ăla la care vroiai să te duci?

— Un ceai cu colegii și kolegele mele, tată!

— Pe cuvîntul tău?

— Pe cuvîntul meu!

— Bine. Du-te! Pune-ți și ceva gros pe tine. În parc trage al dracului! Mormăi ca pentru el: Toate la vremea lor! Spune-i maică-ti să-mi facă un ceai de sunătoare! Toate la vremea lor. Dracu s-o ia de vreme!

Stau liniștit la o masă în bodega «Pă-sărica», mănînc roșii cu telemea și beau apă minerală. Telefonul public e însă drept deasupra mesei, așa că, fără să vreau, aud tot ce spun cei de dincoace; răspunsurile celor de dincolo pot doar să le ghicesc.

Un bărbat între două vîrste, bine ras, ușor congestionat:

— Alo, Puica... urc?

— Aoleu, dar greu mai pleacă bărbatul ăsta al tău, parcă-i un bolovan... N-ai zis tu singură să vii pe la nouă?... Îmi piere tot cheful.

— Mai grăbește-l, na... Și pe urmă, uite ce să faci: dacă vezi c-a plecat, tragi

storul, să știi precis că e dus; nu vreau să risc, înțelegi?... Așa. Pînă atunci eu mă mai plimb, da?... Pa, dulce.

O doamnă cu pălărie enormă, mănăși pînă la cot, figură puternic deteriorată de calamitățile timpului.

— Alo, cine-i acolo?

— Nu e 78.31.26?

— Dacă nu știi nici ce număr ai, de ce mai răspunzi la telefon, deșteapt?

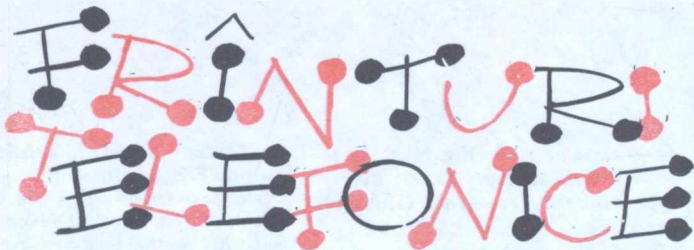
— A, dumneavoastră erați, doamnă? Vă rog să mă scuzați foarte mult, credeam că e servitoarea... Da, da, așa e cînd trezești omul din somn, însă e trecut de nouă și credeam că... Știți, în chestiunea aceea cu butelia, despre care vorbisem cu mama dumneavoastră... Vă rog frumos, e acasă?

— A, e în baie... Nu, nu, n-o deranjați, să se spele sănătoasă, că eu pot să aștept.

— Nu se spală?... A!... Credeți că mai stă mult?... Mai bine aștept, cît poate să dureze totuși?... Sînt la un telefon public și tonul vine atît de greu... Atît de greu...

Un tînăr cu mustăcioară, pălărie bleu-

Valentin Silvestru

marin și bocanci din care ies ciorapi albi de lînă, peste pantalonii groși de dimie cafenie. Duce un coș de papură.

— Alo! Dați-mi pe tovarășul Brighidău, la interior o sută trei... Alo, dom' Brighidău? Vă salut cu respect... Eu sînt a lu' Nicu de la Titu, știți dumneavoastră...

— Păi socru-meu e bine și vă trimite cu mine, că mai mult de aia venii, țuica aia de care vorbirăm.

— Cum s-o las la poartă, dom' Brighidău, că e coșcoaga damigeana; păi v-o bea ăia toată, că e hoți, și pune apă în loc, ce nu știm noi?... s-o duc la adresă, acasă...

— Ei, dacă nu-i nimeni acasă, dă-te 'mneata nișel jos de-o ia și gata... Că eu îs aproape... Auzi: da' cu cererea aia a mea ce făcuși, hai?

— Asta știam și eu că n-am buletin de București, na... Da' nu ziseși 'mneata că mă bagi în articolul cinșpe?... Că dacă

mă bagi în cinșpe, restul mă aranjez eu...

— Păi nu 'ceai că ai pe careva acolo la personal?... Că dacă știa taica că nu poți, găsea el pe altcineva, doar oameni sînt în tot locul... Și cu kila aia de țuică... de țuică adusei, cum facem, hai? Cobori degrabă s-o iei, ori plec? Că eu am treabă în piață, nu venii să mă plimb.

Un bărbat scund, cu bască și o servietă ponosită sub braț, pe care mereu pare s-o scape.

— Alo! Doamna Zăluș? Săru-mîna, doamna Zăluș, eu sînt Ficu... Săru-mîna... Ce mai faceți?... Reumatismul?... Păi da, că aud c-a nins la Bușteni... Și fetița?...

A născut?... A, pe ăla îi știu, credeam că încă o dată... Doamna Zăluș, de ce vă deranjez eu: dacă sînteți dumneavoastră atît de amabilă să-i spuneți soacră-mi să se ducă pînă la patru, la doamna Bîrgău, să-i ceară sacul acela de plastic, știe ea care, și pe urmă să coboare la unu, la madam' Trichileanu, să cîntărească ce-i în sac, că doamna Bîrgău n-are cîntar, și să-i dea, din ce-i înăuntru, două kile trei sute lui madam Calimatide de la șase, iar o jumătate de kil servitoarei lui domn' Vasilache, de la subsol, c-am vorbit eu cu el și se-ntoarce de abia mîine din provincie. Și pe urmă, dacă sînteți dumneavoastră atît de drăguță, săru-mîna mult, să vină la telefon să-i spun eu ce să facă din ce-a rămas în sacul acela... Nu, că eu am timp să aștept, că-s la un telefon public și nu prea e lume.

— Da, da, foarte bine, dacă vreți să repetați, vă ascult.

— Așa, așa... Nu, nu, doamna Zăluș, soacră-mea nu trebuie să se cîntărească... Numai sacul... Păi nu, că sacul nu-i a lui

madam Bîrgău... Cum a murit? Cînd a murit, doamna Zăluș? Nu, dragă doamnă, mama lu' madam Trichileanu a murit, acum o lună, nu vă amintiți, cînd am fost atunci, cu coliva la Șfinta Vineri?... Așa, așa... Păi da... De ce să se ducă în provincie?... Nu, doamnă, numai pînă la șase... Păi subsolul nu e la șase, la șase e madam Calimatide... Bine, bine, atunci lăsați, că mă întorc eu peste un ceas și rezolv toate... De unde să vă aduc colivă?... Nu, doamnă, nu sînt la cimitir, vai de mine... Aaaaoleu...

Un om nădușit, cu părul clăie pe frunte, fără palton:

— Cooperativa?...

— Alo, cooperativa?

— Nu sînteți cooperativă?... Da' ce sînteți?... Întreprindere de tinichigerie?... Bine. Asta căutam și eu. Dom'le, am de făcut și eu o reparație urgentă.

— Păi nu pot să vii la dumneavoastră, dumneavoastră trebuie să veniți la mine...

— S-a rupt o bucată de tablă de pe acoperiș.

— Cum «să aduc obiectul»? Nu v-am spus că e vorba de acoperiș?

— Înțeleg că nu vă convine să vă deplasați pentru orice ibruc, dar ăsta nu e ibruc, e un acoperiș, dom'le, acoperiș de casă, casă cu două caturi.

— N-aveți timp de discuții? Și eu ce să fac cu acoperișul?

— Cum să vă aduc numai «partea aceea»?

— Auzi, dom'le... Auzi, dom'le... Au... Na, c-a închis, fire-ăi-ai dracului cu toată întreprinderea voastră... Care ai o fișă, dom'le, să mai dau o dată...

Se zice că de un revelion iepurele cînta «Serenada la trombon» Atît de fals și de strident Că un lup exigent, Cu timpanele perforate De-aceste sunete dezacordate, I-a pus laba-n ceafă și I-a somat: — Te rog să-ncetezi imediat Acest infernal tîmbălu Că, de nu, e de rău! Drept care iepurele curajos I-a răspuns destul de așos: — Dacă nu-ți place muzica ușoară, Putem lichida conflictul afară Ca să nu facem scandal Aici în local.

Dar cel care reveni din ogradă Înapoi la ospăț Fu iepurele, plin de zăpadă Cu pielea lupului pe băț.

— Oricît ai fi de viteaz Ți-o spun de la obraz Că nu suport de revelion Exercițiile la trombon!

LEUL MELO-MAN

Mircea Pavelescu

Zice pantera. Sper că sînt clară. — Să lichidăm conflictul afară, Se răsti muzicantul. Te provoc la duel!

Lupta cică sfîrși la fel, Pantera ajungînd așadar Tot în cui la blînar.

Cînd iepurele incepu încă-o dată Aria lui preferată, Animalele prezente Deveniră ceva mai prudente. Totuși, unele îl mai fluerară Într-o atmosferă protestatară Care se vădea crescînd.

Deodată apărură leul urlînd:

— Care-i acel așon analfabet Ce-l flueră pe-artistul interpret? Și cui nu-i place-această serenadă Să vină cu-argumentele-n ogradă. Ca să-l conving (pe orișicine-ar fi) Că fără artă nu putem trăi.

— Și mie mi-au spus că lucrează în contul lui ianuarie...

Răvane

Jucătorii de tenis Ilie Năstase și Ion Țiriac au demonstrat înțregii omeniri valoarea tenisului românesc.

*Din cei care compun dubleta,
Niciunul nu-i cosmonaut
Și totuși ambii au făcut
Ocolul lumii cu racheta!*

**Între cizmari și epigramaști
Meșteresc**

*de-atâtea veacuri,
Unii flecuri,
alții flecuri!*

Giuseppe Navarra

Unui cîntăreț mediocru
*Crezîndu-se pe podiul scenii,
Amicul nostru, deseori,
Adoarme seara comesenii...
Iar pe vecini îi scoală-n zori.*

Unui anumit compozitor

*Dă-i o cheie dumisale,
Dar nu d-alea muzicale;
Ci ca să-și incuie pianul
Pe tot anul.*

Ștefan Tita

Unui pictor abscons

*Dorînd să facă un retuș
La nas clientului, cu tuș,
A meditat o zi în plus
Căci a uitat unde l-a pus.*

Gh. Zarafu

Victor Hilmu

Lui Stelian Filip, la apariția volumului «Fabule dintr-un degetar».
*O zicală veche sună cam așa:
«Cui i-ntinzi un deget, el mina ți-o ia».
Fabulistul nostru, fiind mai avar,
Nu ne-a-ntins un deget ci... un degetar!*

Ion Suciu, Timișoara

«Românul e născut poet»

*Vorba spusă din bătrîni
Astăzi nu e actuală
Căci avem, fără-ndoială,
Trei poeți la... doi români.*

Teodor Maricar

Anticipație

*Nici nu-mi pasă
De Tănăsă¹
De Nichita²
Nici atita...*

Ion Creangă³

- 1) Nicuță
- 2) Stănescu
- 3) Păreri anticipate ale marelui prozator moldovean, exprimate de altfel în «Moș Nechifor Coțcarul».

Unui poet

*Un poet cam vagabond,
Bind la sprîțuri fără normă,*

*Mi-a șoptit c-a fost la «fond»
Și de-aceea e în formă!*

Gabriel Teodorescu

Unui confrate

*Dușman al versului facil
Și-al rezolvărilor dulcege,
E-atît de-adînc și de subtil
Că singur nu se înțelege!*

Mircea Garfu

Unei studente de la Facultatea de istorie.

*În facultatea de istorie
Ești, pot să zic așa, notorie.
Din cursu-ntr'eg ți-e cunoscută
Doar Dacia... 1100.*

Unor studenți de la Filologie

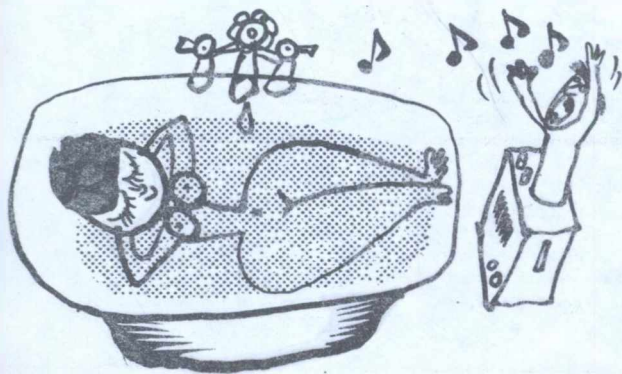
*«Vin' la Milcov cu grăbire,
Să-l secăm dintr-o sorbire...»
Ce-a spus ieri Alecsandri,
Facem azi în bar de zi.*

Gh.Z.

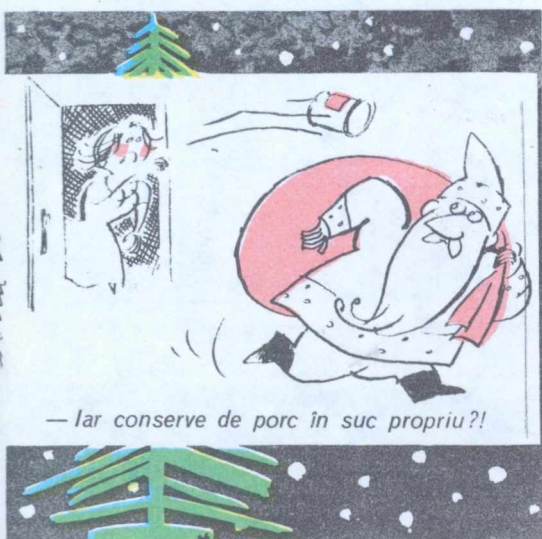
Campioanei olimpice Viorica Viscopoleanu

*Avem, firește, o urare
Și pentru Viorica noastră.
Vrem cît mai multe adversare
Să-i spună: — După dumneavoastră!*

Victor Teodor

Alice n-a fost în țara minunilor

— Iar conserve de porc în suc propriu?!

Alice stă în cadă, în apa caldă, parfumată cu esență de brad. Pe etajera de sub oglindă cîntă Dan Spătaru. Alice și-a luat radio-ul în baie, ca să audă cînd se dă ora. E grăbită fiindcă e invitată de revelion la niște prieteni. Vocea crainicei anunță ora douăzecișidouă.

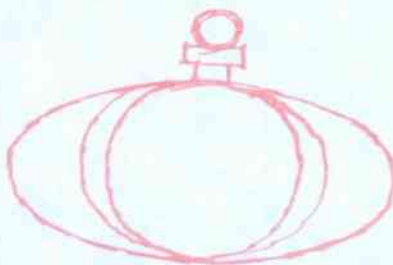
— Va să zică mă îmbrac cu rochia nouă, se gîndește Alice. Dar e albă. Și albul mă îngrașă. S-o pun pe cea verde. Dar nu e un verde potrivit. De revelion nu merge decît verde de culoarea prunelor verzi. De fapt albastrul îmi vine cel mai bine. Să mă îmbrac cu puloverul albastru de schi? Mai bine să-mi vopsesc la repezeală rochia albă... Dacă s-ar mai purta catifeaua, m-aș drapa în cuvertura de pe pat. Doamne, cum să mă îmbrac? Poate în costum de gitană. Așa am văzut-o pe Monica Vitti într-o poză. Să-mi cos repede niște petice colorate pe rochia albă... Iar rochia albă? M-am săturat de ea. Îmi trebuie ceva nou. Oare or mai fi deschise magazinele? Dacă-ăș găsi ceva mov... Am o pijama mov. Să mă îmbrac în ea. Pantalonii sînt doar la modă...

Alice a adormit în cadă, în apa parfumată, care nu mai e demult caldă. Visează că apare de revelion într-o orbitoare rochie albă-verde-mov-albastră și că din fața ei se dau la o parte incremenite de admirație Liz Taylor, Monica Vitti, Sophia Loren, Mioara Popescu și Nuți Dumitrescu... De pe etajeră se aude vocea crainicei: «Este ora trei. Transmitem muzică ușoară. Cîntă Dan Spătaru».

Alice deschide ochii. Se înfioară în apa rece. Strănută. Dă drumul la robinetul de apă caldă și se gîndește:

— M-am hotărît. Mă îmbrac cu rochia albă. Dar albul...

Veronica Bertoli

De cînd celebrul salam care are toate gusturile din lume nu se mai numește «de Sibiu» ci «de iarnă», unii sibieni s-au gîndit pesemne că este cazul să «apară pe piață» cu alte specialități care să-i mențină în atenția opiniei publice.

La acest lucru s-au gîndit și organele locale care, netam-nesam, au efectuat în cursul lunii octombrie un control la autovehiculele în circulație întrucît se zvonise că în această materie își formaseră o anumită specialitate. Și uite cum, verificîndu-se pe traseu un număr de 417 autovehicule, s-a constatat că 16 circulau fără ordine de deplasare și fără foi de parcurs, 33 circulau pe alte rute decît cele prevăzute în foile de parcurs, 15 transportau încărcătură fără forme legale și 20 n-aveau încărcătură, dar nici justificare pentru deplasare. Întrucît «specialiștii» în cauză au ridicat din umeri, ceea ce nu ține loc nici de foaie de parcurs, nici de ordin de deplasare, s-au luat măsuri pentru retragerea de pe piață a unor asemenea «specialități», care sînt delicioase la gust numai pentru specialiștii respectivi, fiind însă absolut nedigerabile pentru punga statului.

O a doua specialitate constatată cu prilejul acestui control este ridicarea prețului de cost al meciurilor de fotbal. De pildă, la meciul de fotbal disputat între Gaz-Metan Mediaș și C.S.M. Sibiu

Gh. Chiriac

— Acum vii? Sintem în 3 ianuarie!
— Azi mi-a fixat audiența...

CUM AR SORCOVI

Un
ciubucar

Un
lingușitor

Sorcova
Vesela,
Să trăiți,
Să înfloriți,
Mină largă să tot fiți,
La mine să vă serviți!
Dați-mi pe urarea mea
Cît vă lasă inima
Fi'ndcă sint modest băiat
(Jur că nu am nici «Fiat!»)
Și acasă, pe balcoane,
Încă nu mi-am pus «persane».
Duceți, așadar,
Mină-n buzunar,
Scoateți portofelul
lute ca oțelul,
Și cînd achitați
Nota, nu uitați:
De la pol în sus
Mulțumesc nespul!
De la pol în jos
Mulțumesc frumos.
Zece de primesc
Puțintel roșesc,
Însă unu-doi
I-arunc înapoi
Că obrazul meu
Nu-l țin cu puțin!
La anul și la mulți... bani!

Sorcova,
Vesela,
Făcută de mina mea
Pentru dumneavoastră-anume
(Că un șef am eu pe lume!)
Cu boboci de catifea
Să nu zgirie, cumva,
Cînd vă sorcovesc cu ea:
Să trăiți,
Să înfloriți
Și în funcții să suiți
Fi'ndcă om ca dumneavoastră
Nu există-n schema noastră
Și soție-așa sublimă,
Să n-am parte eu de... primă
De se află (v-o spun drept!),
Iar copil așa deștept
N-a mai fost din buni-străbuni
(Deși n-are nici trei luni!).
Ca-ncheiere la urare,
(Să n-am parte de-avansare!)
Visul meu a fost să vă
Zic această sorcovă
Și acum, de Anul nou,
Uite, v-o și fac cadou!

Stelian Filip

Specialități de Sibiu

la Copșa Mică s-au deplasat în această localitate o serie de autovehicule, care au transportat acolo mai mulți microbiști, suporteri înflăcărați ai C.S.M.-ului Sibiu, care, atunci cînd e vorba de echipa lor iubită, nu țin seama de oboseală, de timp și nici de benzina întreprinderii. Așa că echipa din Sibiu nu a fost lipsită de galerie, adusă cu un autoturism al cooperativei «Munca tîmplarilor», o autodubă a I.A.P.L. Cofetarul, un autovehicul I.M.S. al întreprinderii de colectare a metalelor și o autoturionetă a întreprinderii «Maco» Sibiu. Nu știu cine a cîștigat acel meci, dar dacă socotim uzura mașinilor și benzina, aflăm imediat cine a pierdut.

În sfîrșit, o a treia specialitate este autoservirea cu benzină, dar fără autoînregistrarea benzinei autoversite. Spe-

cialitatea aceasta a fost introdusă la pompa de benzină de la Uzina de reparații Sibiu. Procedul este simplu. Se lasă deschisă pompa în afara orelor de program și cine vrea benzină își ia. În felul acesta se găsește o lipsă de 2 500 litri de benzină (atît s-a constatat aici), iar dacă ea nu este înregistrată în evidențele contabile, așa cum au procedat gestionarii Ioneac Dumitru și Cărăuș I., nimeni nu are nici o supărare pînă nu pică o verificare. De altfel cei doi gestionari au arătat și ei că lipsa se datorește alimentării autovehiculelor în afara orelor de program. Ceea ce n-au arătat este de ce n-au înregistrat această lipsă, deși o cunoșteau cu trei luni înaintea controlului.

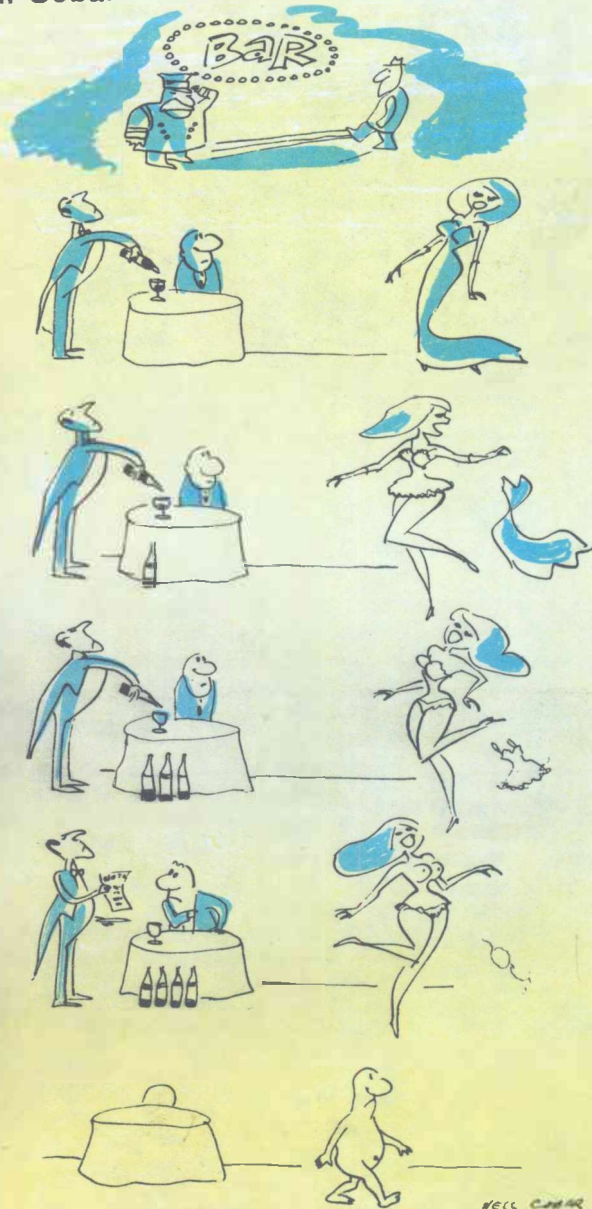
Este într-adevăr o metodă nouă, care însă e preferabil să fi rămas o specialitate a întreprinderii arătate aici, cu speranța că, în urma controlului, «specialitatea» nu se va mai repeta.

Pentru că e clar: la salamul căruia îi spunea «de Sibiu» și acum îi spune «de iarnă» se cîștigă. La benzina asta «de Sibiu» se pierde tot ce s-a cîștigat o viață la salam.

Că nu putem fi de acord cu autoservirea asta cu produse petrolifere în sistemul acesta «vraiște». Doar n-am băut benzină!

Nell Cobar

S.R.

La mulți ani! LA mulți ANI! 1971

BAR

LA MULȚI ANI!
EXPOZIȚIE
CU
VÂNZARE

FRATILOR, SÎNTEM SALVAȚI!
AICI SCRIE CLAR CĂ FIE-
CARE BOABĂ DE STRUGURE
CONTINE PÎNĂ LA 80% APĂ!

VAI TOV. DEBARASOARE, AȘ FI
VRUT SĂ VĂ ÎNȚILNESC MÎINE
PENTRU CĂ SĂ VĂ POVESTESC
CE COMOARĂ DE SOTIOARĂ AM
HARNICĂ, FRUMOASĂ ȘI
CINSTITĂ.....

NU TE ÎNTOARCE! POPEȘII GĂ-
RORA LE-AM SPUS CĂ NU PU-
TEM FACE REVELIONUL LA NOI
FÎNĂCĂ ESTI BOLNAVĂ, SE
AFLĂ ÎN SPATELE
NOSTRU!

HEI, NU VEDEȚI
CE SCRIE
ACOLO ?!

CIVITATUL
ÎN LOCAL
INTERES

ALO! BĂRBĂTELUL TĂU PE CARE
NEMERNICUL ALA DE SEF L-A
TRIMIS ÎN DELEGATIE TOCMAI,
AZI ȚI SPUNE „LA MULȚI ANI!”

NU SE MAI
POATE, ORA
ÎNCHIDERII,
VĂ ROG

PROFIT DE OCAZIE
CĂ SE AFLĂ PRIN-
TRE NOI TOV. DIREC-
TOR GENERAL,
PENTRU CĂ SA-
I SPUN ÎN FAȚA TOA-
TE LIPSURILE!

TE MAI BIȚII ATÎTA
CĂ IAR TE APUCA
SCIATICĂ.....

TE ÎMPLOR, DANSEAZĂ CU
SEFUL MEU DE SERVICII ȘI
NU-I IERTA NICI O
BĂTĂTURĂ.....!

LA MULȚI
ANI

PANA DE SOMN NU
MAI AVEM, V-AM
ADUS ÎNSĂ UNA
DE GÎSCĂ!

TE ROG SĂ NU-ȚI BĂȚI
JOC DE MINE, DOAR
MI-AI CERUT O BATERIE!

FIIȘI TU MAI VESEL, ARE O
MANIE COPILUL ASTĂ,
SĂ NE STRICE MEREU
ANTRENUL...!

JAZZ

LUMEE
LUMEE

HAM
HAM

1970

Adrian Andronic

SPORT

Toți studenții ar trebui să facă sport conform dictonului latin «Mens sana in corpore sano». Spun aceasta pentru că studenții care circulă spre Grozăvești dus și întors, sînt cei mai avantajați în ceea ce privește imbinarea muncii intelectuale cu exercițiile fizice. Și să nu vă mirați dacă o să vă spun că sala lor de gimnastică e... pe roate. Da. Tramvaiul 14, care-i duce la Grozăvești... Mai întii tinerii se antrenează la «bara fixă», cînd tramvaiul pornește în goană din stație, cu ei agățați ciorchine pe scară. Uneori, se mai sparge cite o damigeană cu vin, care îi mai și stropăște pe haine, pe pantaloni și pantofi, ceea ce îi face să devină niște infocați antialcoolici, mai cu seamă dacă vinul e roșu. Coborînd la stația de la institut, ei sînt obligați să escaladeze grămezi de scinduri și bolovani, ceea ce îi antrenează pentru alpinism. Și, în sfîrșit, au prilejul să alerge 10,1 pe suta de metri, cînd o iau la goană pentru a nu fi ajunși de camioanele în viteză ale șantierului. În felul acesta, după cîțiva ani de studii, tinerii studenți au mușchii dezvoltăți și nimeni nu poate susține că-i strică unui inginer să fie și un perfect atlet.

Abia aștept să devin student, ca să mă dezvolt și eu fizicește. Că acum sînt cam slăbuț. Vreau să devin solid, lat în spate, mușchiulos, agil, frumos și bine făcut.

Ca să mă «grozăvesc» și eu.

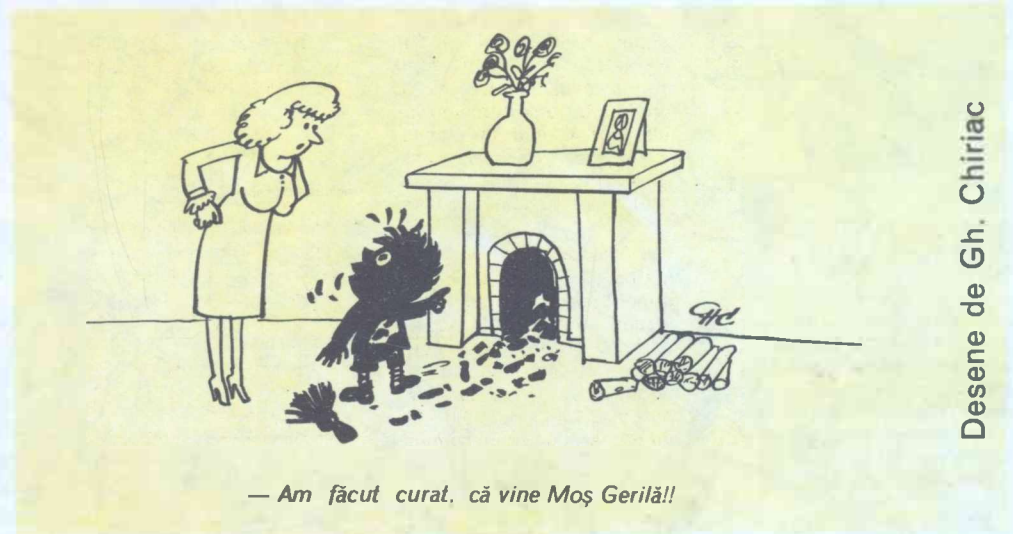
Sorin BĂJENARU
(elev)

— Ai de făcut cîteva cumpărături pentru revelaion...

— Ce crezi tu că o să-ți aducă Moș Gerilă?
— Un frățior!...

— Am făcut curat. că vine Moș Gerilă!!

Desene de Gh. Chiriac

CONFERINȚĂ DE SEZON:

Din istoria cadoului...

Obiceiul de a oferi cadouri are o origine foarte veche, care se pierde în negura vremurilor. Unii susțin că istoria cadoului a început cu mărul oferit de Eva lui Adam, după ce și ea — la rîndul ei — îl primise de la șarpe. Din cauza acestui cadou, care a trecut din mină în mină, primii oameni au fost izgoniți pe Pămînt, așa că nu știu de ce se spune că dar din dar se face rai.

Legendele Olimpului vorbesc de un alt măr rămas celebru în istoria cadourilor: mărul de aur pe care păstorul Paris trebuia să-l dea celei mai frumoase dintre cele trei zeițe: Atena, Hera și Afrodită în finala celui dintîi concurs de frumusețe din lume. Dacă Paris ar fi cunoscut-o pe Brigitte Bardot, sau măcar dacă ar fi văzut pozele de la «Atlantic-Bar», misiunea lui s-ar fi simplificat. Dar așa, alegerea a fost foarte grea. Cu atît mai grea cu cît Paris a înțeles că e bine să dea mărul concurenței care avea și cele mai puternice pile în Olimp...

Există și cadouri oferite cu gânduri ascunse. Odissea — de exemplu — povestește despre calul Troian, pe care Ulise l-a oferit troienilor. Ce a urmat se știe. Se știe din mitologie și din

superproducții: troienii au primit darul și apoi au fost măcelăriți pe ecran lat. De aceea e bine ca uneori să ne întrebăm ce gânduri are cel care ne oferă cadoul. S-ar putea să fie inelul Troian, parfumul Troian, brățara Troiană sau cerceii Troieni. Deci, tinere fete fără experiență, atenție! Primiți cadoul, dar țineți-l pe cavaler în fața porților cetății!

Mitologia este plină de exemple de cadouri. Iată, de pildă, lîna de aur, pe care argonauții trebuiau să i-o aducă regelui Pelias.

Dar cu aventurile prin care au trecut argonauții și cu cei 20 de ani, cît le-a trebuit ca să se întoarcă ei cu lîna de aur, este o întreagă istorie. Ca să nu fie sancționați pentru întîrziere și — ferească Zeus — să nu li se impute drumul, Iason — căruia îi mergea mîntea la treburi d-astea — i-a învățat pe argonauți să spună că au avut o mulțime de încurcături... Iată de ce se cam șoptește că basmele argonauților ar avea la bază niște simple povești. Dar nu contează, din moment ce ei aveau acte în regulă...

Toate acestea sînt însă legende. Științific vorbind, istoria cadou-

lui a început în epoca de piatră. Pe vremea aceea, femeile primeau daruri de brutozauri, de dinozauri și de alte reptile-gigant. După cum se vede, pe atunci ele nu se mulțumeau cu mici atenții.

Din istoric cunoaștem și cazul Cleopatrei, care primea daruri și de la Cezar și de la Antoniu. Simțind cît succes are la triumvirii, Cleopatra a început să nu-și mai vadă lungul nasului. Cazul se întîlnește și azi: cînd vreo Cleopatră secretară primește daruri de la împăratul director, începe să se creadă împărăteasa întreprinderii...

Cel mai ciudat lucru din istoria cadoului este capitolul care vorbește despre darurile primite de neveste. De pildă, se spune că uneori valoarea cadoului este invers proporțională cu numărul anilor de căsnicie. Sînt și soții care reproșează soților că darul e prea modest. În cazul acesta răspunsul pe care îl sugerez ar fi acesta: «Draga mea, eu aș fi vrut să-ți dăruiesc Luna de pe cer, dar cînd am văzut cîte bucați s-au luat din ea m-am gîndit că, decît o Lună ciopîrțită, mai bine o stichuță de colonie de opt lei întregă!»

Fred Firea

CLAXONUL

DE I. AVIAN

Număr special, habar n-am de ce, dar așa se obișnuiește. Moș Gerilă a refuzat să aducă în dar acest «Claxon», susținând că fiecare merge pe barba lui. Pagina de față nu are prea multe glume, din cauze obiective: în ziua când a fost scrisă, afară era un ger de crăpau poantele. Nu e necesar să rîdeți la acest «Claxon»; preferabil să rîdeți la cel din anul 2000, întrucît cine rîde la urmă rîde mai bine.

ENIGMĂ FESTIVĂ

NAR

COT-NAR

JOCURI DE SOCIETATE

● **Gajuri tip '71.** E puțin diferit de clasicul joc denumit «gajurile». Se ia cea mai nostimă tină și se invită în salon la dans, apoi se invită la cinema fără dans, apoi se invită la șosea fără martori, după aceea nu se mai invită, că vine singură. Jocul este amuzant, dar foarte costisitor. Gajurile costă enorm.

● **Baba-oarba.** Se ia un director îndrăgostit, se ia o secretară frumoasă, se ia un șofer discret și... se ia un concediu de trei zile... În acest joc, baba-oarba este soția directorului.

CULTURALE

● **A apărut în librării culegerea de poezii «Idilă și metempsihoză» de Vlad Stănculete.**

Lucrare de mare valoare, lei 35.

● **Spre a veni în sprijinul cititorilor, editura anunță că volumele se pot cumpăra și citi în rate.**

● **Orchestra simfonică «Viola» anunță că mline seară, la orice oră, va avea loc concertul festiv anual.**

● **În program: muzică de cameră cu acces la baie.**

● **Garderoba este obligatorie. Și audiția.**

● **După vizionarea spectacolului super psihologic «Tribulațiile unui suflet abscons», teatrul Modern urează spectatorilor multă sănătate, voce bună și îndeplinirea celorlalte dorințe.**

● **Totodată, conducerea teatrului anunță că, spre a evita aglomerația, acest spectacol se joacă cu sala goală.**

● **Pentru încurajarea umorului autohton, editura «Licărire» a hotărât tipărirea unui număr de 45 volume ale unor scriitori străini. Astfel, umoriștii noștri vor fi cruțați de eforturile cerebrale de creație care duc la astenie.**

● **În acest fel, editura veghează la promovarea unor umo-**

riști autohtoni sănătoși și viguroși.

ANUNȚURI FAMILIALE

● **Familia Nae Horjobei, anunță căsătoria fiicei lor Natalița, în noaptea de Anul nou, în clipa când s-o stinge lumina, întrucît numai în felul ăsta o mai ia cineva.** Felicitările se primesc după luna de miere, ca pînă atunci să vedem ce iese.

● **Moștenitorii Fane și Margareta Tămbălașu, mulțumesc pe această cale doctorului Ilie Șindrilă, care, datorită tratamentului aplicat mătuișii noastre, aceasta se află în prezent, conform sorcovei, sub un măr, sub un păr, sub un fir de trandafir.** La anul și la alte mătuiși...

● **Părinții, disperați, roagă pe cei care știu ceva despre fetița lor, Mimișor, dispărută de acasă în ziua de 19 iulie 1969, să ne comunice de urgență.**

● **Mimișor, îngerașule, cu prilejul împlinirii a 22 de primăveri, părinții îți urează spor la muncă și noi succese în ramură.**

● **Eventual întoarce-te acasă, fiindcă oricum plătim la bloc întreținerea pentru trei persoane.**

DE LA «COMBUSTIBILUL

● **Unitatea nr. 276 bis pentru distribuția lemnului anunță că proverbul «nu iese fum pînă nu faci foc» se amină pînă la primăvară.**

● **Responsabilul centrului de lemne nr. 831 anunță că începînd de la 1 ianuarie 1971 a hotărât desființarea superstiției cu băutul în lemn.**

● **Cine nu dă ciubuc, va bate în rumeguș.**

MENICRI FESTIVE

● **Sarmale în foi de viță.** Rețeta cea mai rapidă este următoarea: se ia o invitată și i se telefonează: «Dragă, tu ești programată cu sarmalele».

● **Rață pe varză.** Se ia o rață și se așează pe varză.

● **Boboc pe varză.** Același procedeu ca mai sus, numai că în loc de rață, pe varză, se așează o invitată.

● **Sarcana cu miloșcă pană.**

Se ia 1 kg de sarcana și se amestecă bine cu un litru de miloșcă fiartă. Sarcana poate fi înlocuită și cu pălușcă, dar în acest caz se mai adaugă și puțină motaisă.

● **Rețeta aparține împăratului Artaxerxe, salonul nr. 5, patul 16, dușul 3.**

CONCURS

● **Publicăm mai jos rezultatele concursului de dramaturgie originală, organizat de «Asociația culturală» care s-a deschis la 15 mai 1970 și s-a încheiat la 31 decembrie 1970.**

● **Premiul 1 a fost atribuit lui Dan Mărgăritu pentru piesa «Trilur» și pentru alte chestii.**

● **Premiul 2 n-a fost atribuit nimănui, întrucît membru juriului n-au căzut de acord, fiecare susținîndu-și piesa lui.**

● **Premiul 3 a fost atribuit tinerii Mariana Paltin, o începătoare care promite în scris (și verbal) și ale cărei apariții fac vîhovă.**

● **S-a acordat de asemenea o mențiune de merit tinărușii prozator Valeriu Țimpoacă, pentru că n-a prezentat nimic.**

DE LA CIRCULAȚIE

● **Noaptea trecută, șoferul Vasile Botgros, conducînd cu o viteză de 6 to-iuri pe oră, a intrat cu un «Renault 16» într-un Fiat nu se mai știe cît. La interogatoriu, șoferul vinovat a declarat: «Hlo».**

● **Nerespectînd dispozițiile în vigoare, tinăra conducătoare auto Lili Bănuțachi a accidentat grav chenzina pietonului Sile Mărunțelu, care staționa sub indicatorul: «curbă periculoasă».**

● **Adus acasă în stare de inconștiență, de către soție, tinărușii și-a revenit abia după trei ceasuri de masaj și frecții... Un amănunt impresionant: în timpul leșinului, soția striga disperată: «Dați-i oxigen, dați-i oxigen». În vreme ce accidentatul delira: «Nu-mi dați oxigen! Dați-mi oxigenata!...».**

DIVERSE

● **Aseară a fost surprins în flagrant delict răufăcătorul Grigore Blinduș, specialist în furturi de tacâmuri din restaurant.**

● **Se pare că individul este grav bolnav, deoarece la fie-**

care două ceasuri lua cite o lunguriță.

● **Un incendiu s-a declanșat aseară pe strada Marile Manevre nr. 601. În timp ce îl avea ca musafir pe Victor Popicu, inima tinerei Eleonora Vișiniu a luat foc. Incendiu s-a întins cu repeziune.**

● **Alarmați, vecinii au început să strige: Săriți! Apă! Apă!...**

● **După cîteva minute, Eleonora Vișiniu a apărut în ușă spunînd: Nu săriți! Nu mai e nevoie de apă. Totul e apă de ploaie!...**

● **Se pare că nu e vorba despre un scurt-circuit întrucît astă-vară, cei doi au făcut un circuit mai lung.**

● **Gestionari! Institutul ortopedic «Electros», transformă la cerere, orice mină «mină» în mină «maxă».**

● **Se vind de asemenea și degete tranzistoriate cu 10-12 și 18 tranzistori, în funcție de mărimea gestuniilor.**

● **Experimentări practice: luni între orele 16-19, joi între 3 și 5. Merge și pînă la 6 dacă se respinge recursul.**

PANSEURILE LUI FARAFANTUCU

● **Bobocă se numără toamna și nu iarna, pentru că nu toți oamenii au voie să mănînce boboci congelati.**

● **Nenea Alecu a invitat de revelion pe directorul lui, pe adjunct, pe contabilul-șef și pe șeful serviciului.**

● **Zice că în felul acesta luptă pentru rentabilizarea revelionului.**

● **I-am spus mătuișii Lili: «Tanti, eu nu-l înțeleg pe Moș Gerilă. Anul ăsta, în loc să vină pe coșul sobei, a venit pe fereastră!...»**

● **În fiecare sîmbătă seara, nenea Fane și tanti Aglaia vin la noi la televizor să vadă «Incoruptibili». Cică le place Ness.**

● **La care tata a scrișnit: Observă că le place și turceasca, nu numai ness.**

● **Am întrebat-o pe mămica: «Mămico, de ce iarna, roșiile sînt mai scumpe?» «Pentru că sînt de seră...» «Mămico, înseamnă că și vecina cea tinărușii de peste drum e de seră.» «De ce?» «Fiindcă tătucul i-a spus «scumpa mea!» Și e tot roșie».**

● **Cînd doi se ceartă, al**

treilea cîștigă.

● **Și dacă cei doi nu se ceartă, înseamnă că al treilea nu mai cîștigă? Și-atunci din ce trăiește?**

RECLAME

● **Asociația «Serviliu reunit» urează tuturor tovarășilor directori tradiționalului: «Să trăiți, să înfloriți».**

● **Care bucurie doar la prime file.**

● **Tineri! Pentru noaptea revelionului, cooperativa «Electrolux» a pus în vânzare comutatoare portative de buzunar, pentru stingerea luminii după împrejurări. Butoanele funcționează prin învîrtire la stînga sau la dreapta.**

● **Clienții se învîrtesc după necesități.**

MICA PUBLICITATE

● **GESTIONAR bufet, vechime neîntrepută șapte ani, după care intrat în amnistie, caut post responsabil, gestionează mică de cel mult 2-3 ani. Răspunsuri serioase la căsuța poștală, că de cealaltă căsuță m-am săturat.**

● **TINĂRĂ visătoare, 30 ani, la nevoie 24, caut în vederea căsătoriei tinărușii 35 ani, la nevoie pensionar. Răspunsuri la «Post restant», că alt post nu am.**

● **SPITALUL de ortopedie aduce la cunoștința poezilor interesați că a intrat în funcțiune o secție pentru recuperarea versurilor șchioape.**

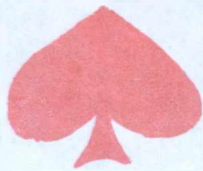
● **Operația se execută prin anestezia cititorilor.**

ULTIMA ORĂ FĂRĂ CEVA

● **Doamna și domnul Tri-că Surdățelu anunță căsătoria fiicei lor Ortansa, cu noul ei văr, Alfons, pe care l-a cunoscut în lift în timpul unei defecțiuni între etaje, care a durat două ore. La sosirea echipei de intervenții a «Ascensorului», nu s-a mai putut repara decît liftul. Cununia va avea loc la Starea Civilă.**

● **Starea pruncului este excelentă.**

TEHNICĂ CU CÎNTEC DE NUNTĂ

Am fost foarte fericit în ziua în care, intrînd într-un magazin cu articole de menaj, am văzut noile produse ale fabricii «1 Septembrie» din Satu-Mare: sobe de încălzit cu cărbuni tip «Super 2», încălzitoare de apă cu gaz tip «Litoral», reșouri de gătit tip «Olimpia 3».

Aveam în buzunar o invitație la nunta nepotului meu. M-am și grăbit deci să cumpăr cele trei noi articole tehnice, pe care le-am dus mirilor.

La nuntă, într-o pauză de pahar, cîțiva nuntași s-au apucat curioși să experimenteze funcționarea tehnicii noi cu care pricopsisem proaspăta înjghebare matrimonială. Dar, surpriză! Soba avea căptușeala refractară umedă, crăpată, în unele locuri căzută chiar, iar regulatorul de aer dereglat. N-a fost chip s-o determinăm cu nici un preț să intre în vreo combinație cu cărbunii și cu focul, și la toate rugămintele noastre a rămas surdă și rece.

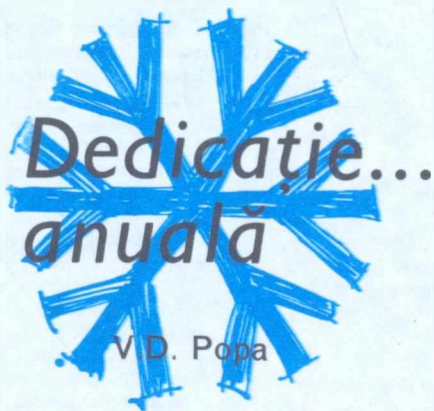
Încercînd apoi încălzitorul de apă, n-am obținut din robinetul său decît cîteva lacrimi cu care — cred eu — a încercat să spună că deplînge soarta produselor noi care ies pe poarta fabricii fără controlul de calitate.

În ce privește reșoul, acesta n-a vrut să se desolidarizeze de tovarășii săi de suferință, blocîndu-și manetele robinetelor în semn de protest față de încărcătura redusă a arzătorului.

...Au trecut de atunci mai bine de 2 săptămîni. Eram sigur că nepotul meu e supărat pe mine foc. Cînd colo, ce să vezi? Mi-a scris. Nu este supărat deloc. Mă roagă însă să-i facilitez angajarea în postul de șef al Controlului de calitate la fabrica «1 Septembrie». Spune că în postul pe care îl are acum muncește foarte mult. Și ar dori ca, măcar o vreme, să aibă o slujbă în care să nu facă nici o treabă și să ia salariu.

Știu eu dacă o să reușesc? Cine-i altruistul care să lase din mină un asemenea post?

Cik Damadian

Ce gînduri oare te-au făcut
Să vii pe jos, nu în landou,
Ca orice gingaș nou născut,
Micuț An Nou?

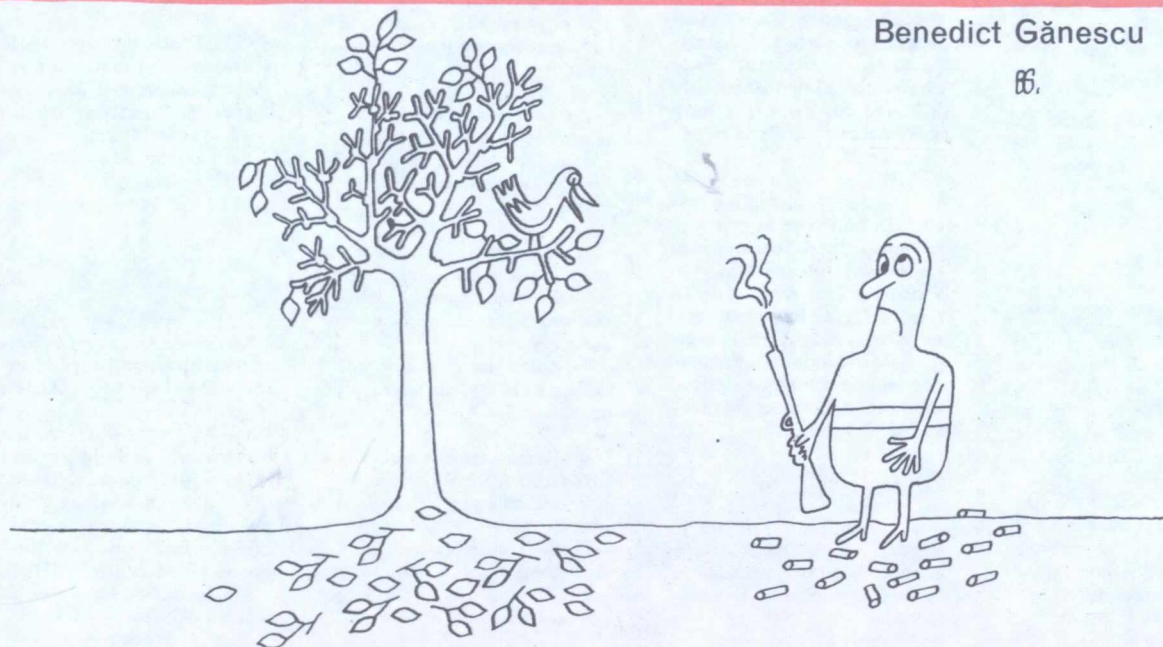
O grea pendulă de perete
Te-anunță ca un majordom
Din Forsyte Saga, cu barbete,
În tactul ei de metronom.
Sosești din tainică genună
Cînd în salon s-a stins lumina;
De vină-i datina străbună

Și nu, ca-n alte seri, uzina.
Dintr-o străveche-obișnuință,
Tu, copilașule ștregar,
Faci han din orice locuință
Și din soție ospătar.
Pe masă zeci de preparate
Se etalează cu toptanul
Că, încă din antichitate,
Odată-n an se schimbă anul!
În timp ce, veseli, invitații
Se-ntrec mereu în ghidușii,
Godacii își jelesc confrății

Ajunși sarmale și piftii.
Într-una se golesc pocale
Și alte sticle noi se scot,
La varza acră din sarmale
E șprițul unic antidot.
Din albe, fețele de masă
Devin boțite curcubeie;
Dar soților nici că le pasă.
Spălatu-i treabă de femeie!
O melodie-ncet îngină
Pe gînduri dus, amfitrionul.
Dar vocii lui își pune frînd
O sonerie: telefonul.
E un anume Mihăiță,
Cu gazda văr îndepărtat
Și șade cuc în odăiță
Că nimeni nu l-a invitat...
Aluzia e înțeleasă
De gazdă de la început,
De-aceea e poftit la masă,
Cînd vine cu-n necunoscut.
Așa-l prezintă într-o doară
Pe-nsoțitor la masa mare:
— leșise dintr-un bloc afară
Și nu-și mai amintea din care...
Nu trece mult și dă năvală
Un alt străin, ca disperatul,
Cerindu-i gazdei socoteală:
— De ce-mi iei, nene, invitatul?
Eu, dacă singur stau în casă,
Îmi vine somnul pe la gene,
Ca la o piesă plicticoasă,
Și... e păcat de damigene!...
Necunoscutul e tenace
Și-și vrea amicul înapoi,
Dar gazda ține să-l împace
Oprind la masă pe-amindoi.

Benedict Gănescu

♩

Așa sosești la noi, copile!
O noapte-ntreagă ești erou.
Pe urmă, fix un an de zile,
Te uită toți,
Micuț An Nou!

Mini-dialoguri despre...

...GARNITURI NEGARNISITE

— E adevărat că cei de la Cooperativa meșteșugărească «Oltenița» au avut unele neînțelegeri cu C.E.I.L.-ul Suceava?
 — Au cam avut și nici nu-i de mirare! Cooperativa a livrat Combinatului din Suceava o serie de garnituri din cauciuc finite ca vai de lume...
 — Deci imposibil de folosit!
 — Bineînțeles, și neavînd ce face cu ele, a refuzat să le achite. Ori le ia cooperativa înapoi și le recondiționează, ori face altele, pentru că în starea în care se află, nu pot fi întrebuințate la nimic. Cel mult pot fi depuse, fără remușcări, într-o ladă de rebuturi.
 — Și ce spun cei de la cooperativă?

— Nu s-au pronunțat încă! Povestea cu garniturile de cauciuc refuzate la plată i-a enervat atît de mult încît, pentru a se calma și a putea lua o hotărîre, s-au pus cu toții pe mestecat...
 — Ce mestecă?
 — ...Gumă de mestecat! Cică asta calmează nervii!
 — Da, dar nu finisează garniturile!

...FERESTRE CU CÎNTEC

— Grozav Complexul de prelucrare a lemnului din Blaj!
 — Așa este, păcat însă că a încurcat-o cu un lot de ferestre.
 — Nu pricep!
 — Să vă explic! La un moment dat

s-a făcut un sondaj și cu acest prilej s-au găsit o serie de ferestre numărînd nici mai mult nici mai puțin de 163 de defecte...

— Mi se pare o cifră imensă!
 — Nu-i de mirare! Totul pornește de la faptul că mașinile de prelucrare nu au fost bine reglate, montajul a fost realizat parcă de niște copii și în plus lemnul avea și el nisaiva defecte naturale, care puteau fi înlăturate la croire dacă...
 — Dacă ce?
 — Dacă s-ar fi lucrat cu atenție, dar ia-o de unde nu-i!...
 — Și cum a rămas cu ferestrele?
 — Vă referiți la defectele lor? Au rămas... deschise!

...CIOBURI LA DISCRETIE

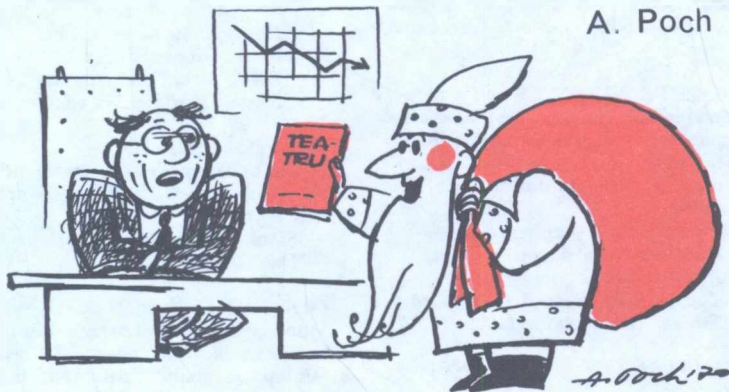
— Cum a fost cu sticlele expediate de Întreprinderea «Victoria» din Tîrgoviște fabricii «Vinalcool» din Sibiu?
 — A fost așa: «Victoria» le-a dat celor din Sibiu mii de sticle de un litru. Numai că acestea prezentau de-a lungul și de-a latul sumedenie de bule, unele de mărimi considerabile.
 — Ei și?
 — Asta-i bună! Cum ei și? Din pricina bulelor, la imbuteliere, sticlele se spargeau una după alta, de parcă ar fi fost lovite cu ciocanul. Eu cred că de vină este C.T.C.-ul de la «Victoria», care nu trebuia să dea drumul pe poarta întreprinderii unor sticle sortite... inutilizării!
 — Deci în «partida» care a avut loc, «Victoria» a... înfrînt «Vinalcool»-ul Sibiu! Cu ce scor?
 — Cu 10 800!...
 — De puncte?
 — Nu, de sticle!...

...STAȚIONĂRI MĂSLUITE

— Mi s-a spus că I.T.A. Piatra Neamț efectuează cu autocamioanele sale diverse curse pentru Grupul industrial de petro-chimie Borzești!
 — Într-adevăr, așa este, și totul ar fi fost în perfectă regulă dacă n-ar fi intervenit niște nereguli...
 — Din partea cui?
 — Din partea Serviciului de aprovizionare al Grupului Borzești. Observînd că orele pierdute cu staționarea inutilă a autocamioanelor închiriate de către I.T.A. au depășit cu mult orice limită, a găsit o soluție ideală...
 — Ce soluție?
 — Cît ai bate din palme au întocmit foi fictive de parcurs, intitulate original «ore de colectare», în acest fel rezultînd că mașinile n-au staționat nici o clipă, ele fiind, chipurile, utilizate din plin!
 — Și rezultatul?
 — Nimic mai simplu! Pe baza acelor foi de parcurs Grupul industrial Borzești a plătit Întreprinderii de transporturi auto din Piatra Neamț 111 000 lei de pomană!
 — Dar în prezent care-i situația la Serviciul de aprovizionare?
 — Nu-i prea bună, pentru că, știți, după asemenea «ore» inventate, urmează... clipe grele, reale!

Rubrică realizată de
Dan Manolescu

(Pe baza corespondențelor primite, respectiv, de la: Nicolae V., Constantinescu M., Dobrescu I. și Bădescu D.).

— *Ti-am adus o piesă*
 — *Mersi, mie să-mi aduci... piese de schimb!!!*

Gînduri pentru 1971 de Tudor Măinescu

*Eu n-am talentul lui G. Topîrceanu
 Nici ca A. Mirea talentat n-am fost,
 Dar am voit și vreau cu tot elanul
 Ca oamenii să nu se simtă prost.*

*Să rîdă-am vrut sau numai să zîmbească,
 Precum se prezenta anume cazul.
 Și-am vrut cu-o glumă absolut firească
 S-atenuiez unde-am văzut necazul.*

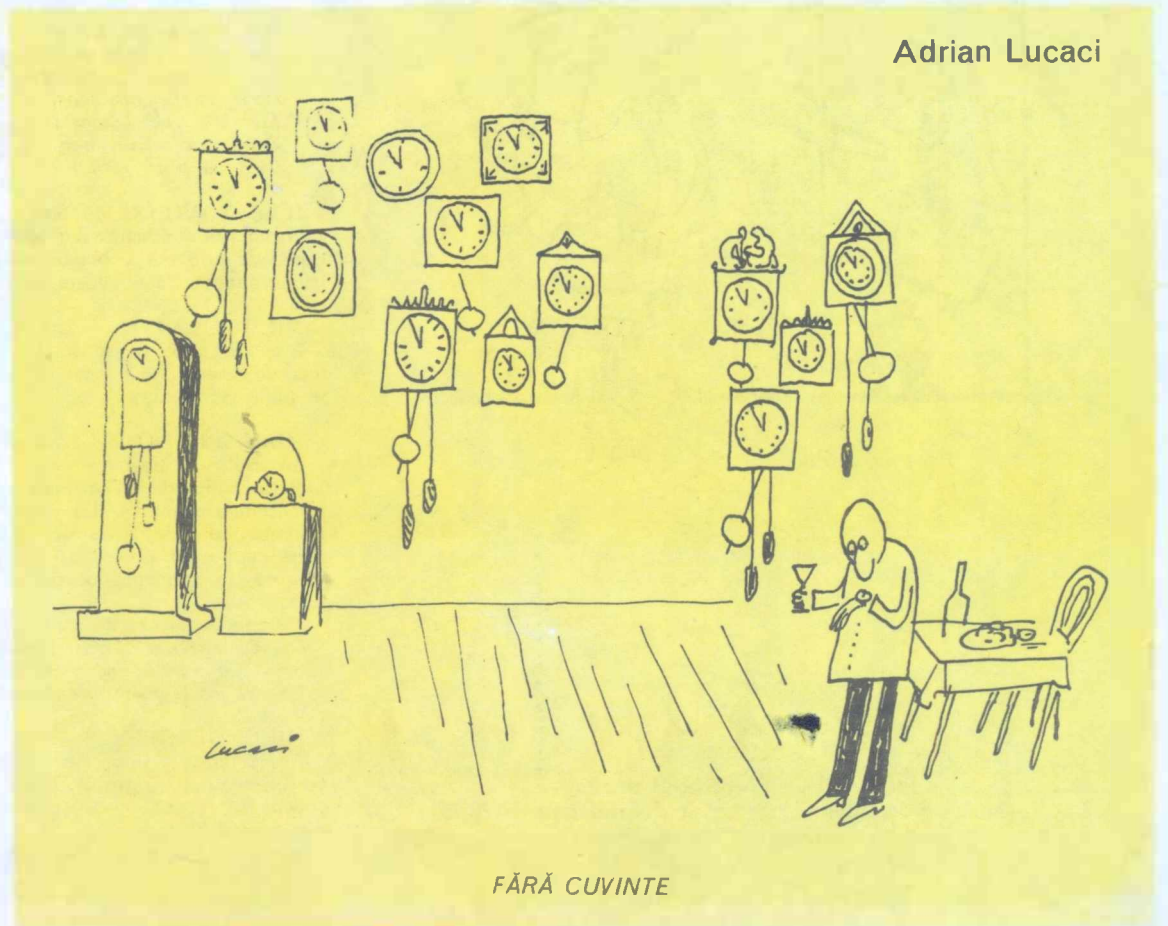
*Am șters cu-o glumă lacrimi de pe față,
 Am alungat oftatul la distanță
 Și-n locul lor am scos la suprafață
 Mingietoarea omului speranță.*

*Eu, personal, am preferat surisul —
 E-o veselie, cum să spun, discretă —
 Dar n-am disprețuit cumva nici risul
 Cu veselia-i bufă și concretă.*

*Am cultivat de-aceea epigrama
 Cu care-am atacat strategic flancul,
 Dar obsedat am fost mereu de teama
 Să nu decadă la nivel cu bancul.*

*E-un compromis biletul de plăcintă,
 Din amîndouă-n doze inegale,
 Dar amîndouă au aceeași ființă:
 Să ne stîrnească bucurii totale.*

*Iar anul care vine șapte-și-unu
 Și care-acum e fără de păcate
 Să nu ne facă-n urmă pe nebulu'
 Că-l vom bătea, ca pe copii, la spate.*

FĂRĂ CUVINTE

Pompiliu Dumitrescu

Octavian Andronic

I. Davidescu

— Prea multii! Intră numai unul...

RODICA TOTT POSTA REDACȚIEI

Pentru a fi cât mai aproape de dorințele corespondenților mei, am lansat la sfârșitul anului acesta următoarea întrebare: «Cum vreți să fie răspunsul: sincer, critic sau laudativ?» Dintre cele 18 292 de răspunsuri pe care le-am primit, 18 291 au optat pentru laudă, unul pentru o critică ușoară și niciunul pentru sinceritate. Foarte bine. Tot ne aflăm în pragul Anului nou și nu vreau să supăr pe nimeni. Vă ofer deci o poștă a redacției așa cum o visează cei ce bat la porțile umorului. Reamintiți-vă, însă, că nu mi s-a cerut să fiu sinceră. Sper să se observe!

CORNELIU POPESCU — Giurgiu
Fără discuție cele 32 de poezii merită să le expediați la o editură. Sint bune de legat...

VIOLETA NIȚESCU — Loco
Din epigrama dumneavoastră am aflat un lucru foarte important, și anume că vestitul lutier Stradivarius și-ar fi schimbat numele. Vă mulțumim. Iată și... comunicarea:

Plingăreța — epigramă —
Plinge din zori și pină-n seară
Are un scrișit superb
Toți spun că de-ar fi fost vioară
Era un Stradivar perfect.

CONSTANTIN ALIOANEI — Lugoj
Dacă n-ați fi insistat atât de mult să vă public imediat, aș fi păstrat poezia pentru un număr festiv. Vă respect totuși dorința publicind-o în întregime, mai jos:

Tutungioaica nu dă rest
Tutungioaica nu dă rest
Și de-aceia o întreb:
Ce faci tu cu restu meu
De-l oprești așa mereu?
Vrei să-ți iei mașină Trabant
Sau un pardesiu elegant?
Deci să fii furăcioasă
Mai bine ia-ți bărbat în casă
Să fie cu ochii-n trei
Când dă peste banii mei.

ILEANA VOICU — Suceava
Nu am primit desenele dumneavoastră expediate prin poștă. Nu cumva le-ați trimis simplu, fără valoare declarată?

NICULAE NIȚU — Loco
Cugetări pline de spirit. Îmi place mai ales aceasta: «Cine nu are ce face se pune pe gânduri!»

IOAN SPIRIDON — Comuna Hăr-mănești, jud. Iași
Formidabilă idee! Vom încerca să vă respectăm rugămintea din poezia «Rugămintea», cu condiția de a ne spune și nouă cum o să procedați. După câte știu eu, în asemenea ocazii, ne cam pierde vocea.

Am și eu o rugămintea
Cât mai sint pe-acest pământ
Când o fi la îngropămintea
Să mă lăsați să mor cîntînd.

NICU GERGELY — Baia Mare
Am ris din toată inima citind anecdota pe care mi-ați trimis-o. După cum vedeți, mă și grăbesc să o public, fără nici o modificare:

— Costică! te rog frumos să-mi spui cât este ceasu?

— Nu știu, l-am uitat la tocilărie în menghina a doua!

SILVIU CIOCAN — Iași
Ceea ce impresionează în poezia «Revedere» este mai ales modul de recom-punere a unor cuvinte vechi (vezi primul vers, ultimul din stînga) și felul științifico-fantastic, în care dispăre eroina principală. Iată citatul:

Dar în focul împărășării
Tu în văzduh te-ai risipit...

VIRGIL COLAN — Timișoara
Numele dumneavoastră va rămîne cu siguranță în istoria literaturii deoarece ați inventat epigrama în vers alb și ați scăpat-o de acea prezență neplă-cută (și foarte veche) a poantei. Iată și dovada:

Unui doctor
Doctorul nu te consultă
El te privește și zice
Du-te acasă, măi, cliente
Fiindcă n-ai nimic în mină.

FLORICĂ MIRCEA — Loco
N-am înțeles prea bine de ce ne-ați trimis două modele de rochii cu următoarea legendă:

— Și tu îl iubești pe Gigel?
— Da. De ce mă întrebi?

GHEORGHITA MOCANU — Iași
După ce v-am citit «Astenia din interior» (poem filozofic) mi-am dat seama că sinteți un geniu. Poate n-ar fi rău să vă menajați un timp evitînd orice fel de efort intelectual. Avem nevoie de dumneavoastră.

M. CURCĂ — Cluj
Mă întrebați în scrisoare ce sumă veți primi (în cazul publicării) pentru poezia «Să fim dirji». Știu eu ce să zic? De pildă, suma de 2 680 lei vă convine?

VICTORIA SÂNDULESCU — Sibiu
N-am citit schița «Somnambul». Prin tre altele îmi scrieți că, dacă vă dau un răspuns tăios, renunțați la literatură. Adică de ce să renunțați la literatură? Mai bine renunțați la mine.

GEORGE SUCIU — Constanța
Genială cugetare! Dacă n-ar fi a lui Jules Renard, aș putea să jur că e a dumneavoastră!

ALECU PUIU — Brașov
Foarte palpitantă e schița «Omul din pom». Va să zică, un om stă în pom deoarece vecinul său i-a spus într-o zi: «Ce faci, omule, nu vezi că ești în pom?» și el nu era. Văzînd însă că fiind în pom vecinul nu-l mai întreabă de ce este în pom, a coborît și s-a dus să-l întrebe de ce nu-l mai întreabă. Abia atunci și-a dat seama că vecinul se mutase de două luni și totul fusese doar un vis din cauză că se gîndea să nu-și piardă postul!

Dacă mai aveți asemenea schițe, mai trimiteți. Se citesc pe... rupte.

DEOCAMDATĂ, NU (VĂ LAUD):
Marinescu Ion, Butnaru Mihai, Breban Mircea, Ion Eugen, Cristian Nicolae, Pirvulescu Viorel, Iliuț Carmen, C. Nelu-Deta, Șuțeanu T.B., Drăgan Constantin, I.V.A. — Timișoara, Sgander Ștefan, C.O. — Băjești-Argeș, Bota Vasile, Timofte Dan, T.G. — Alba Iulia, Mark Adam, Căilean Dan, David Armand, Virstă Constantin, Glodan Gheorghe, Tudor Aurel.

«URZICA»

Redacția: Calea Victoriei nr. 25
Secția scrisori 14.60.34; Secretariat de redacție 14.28.15
Tiparul executat la Combinatul Poligrafic «Casa Scintei» 44 601

PRO-DEPLASĂRI

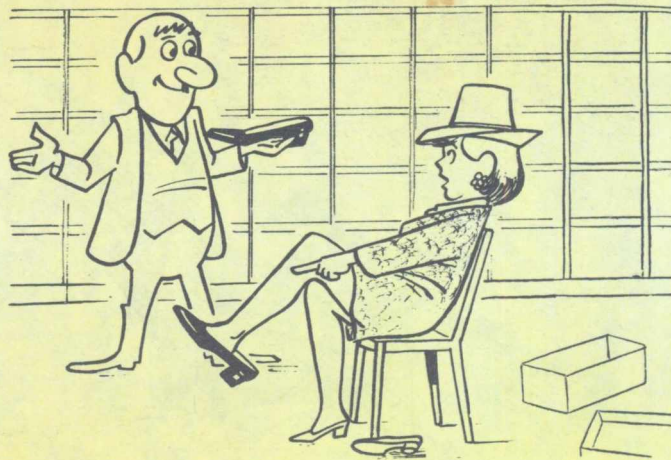
Deviza de bază a activității ex-contabilului-șef Ion Georgescu de la Sanatoriul T.B.C. Azuga era: «deplasările prelungesc viața». Stăpinit de o astfel de «pasiune» turistică, șeful cifrelor contabile ordona, semna și încasa.

Domnia-sa, șeful, dispunea să se întocmească scriptele contabile, pe baza cărora să se scoată bani din bancă, pentru deplasări. Apoi, subalternii îi prezentau și șefului contabil actele financiare, pentru a fi semnate. Și el le semna. În sfârșit, odată banii scoși din bancă și aduși în unitate erau «virați» în bugetul personal al contabilului-șef.

Fine del primo tempo. In secundo tempo, la sanatoriu a venit un control care a constatat că Ion Georgescu era un pungaș. În această calitate el a «agonisit» 31 000 lei. Banii și i-a însușit din «deplasări» pe care în afară poate de cele de la domiciliu la unitate și vice-versa le-a efectuat numai în vis prin semnarea unor acte false și alte operațiuni «made in codrul Vlășiei».

Urmează să se treacă la întocmirea bilanțului. Rămâne de văzut cu cât va fi «debitat».

Desene de Fred Ghenădescu

— Sînt imenși! Ce să fac cu ei?
— Îi puneți la gura sobei; sînt încăpători...

— Ce-i asta?! Anul trecut v-am lăsat sănătoși...

V. Crișan

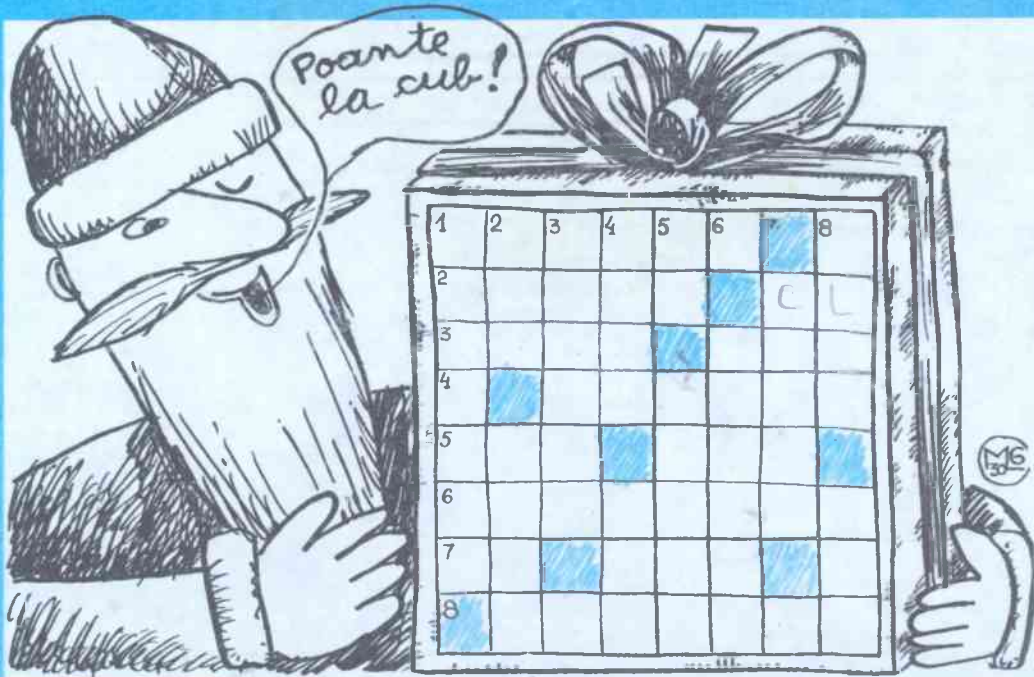
— Eu intru!
— Ba eu!

POANTE LA PATRA

Giuseppe Navarra

Mihai Grosu

ORIZONTAL:

1. — Nu face bancuri proaste. 2. — Iarna, nu ține de cald. — Primele din clasă. 3. — Peștii lipsiți de... condiție fizică. — O vorbă ca între cumetri. 4. — Un lucru făcut foarte ușor. 5. — Greu de găsit. — Gură-n gură. 6. — Deosebit de banal. 7. — Sfârșit la sfârșit. — Nu puneți capăt zilelor! 8. — Ce-i frumos, e frumos!

VERTICAL:

1. — Căței în colectiv. 2. — Miere zburătoare. — Cele șapte frumoase. 3. — Se aruncă la joc (pl.) 4. — Ochi în ochi — Unde-ți stă capul. 5. — Răspundeți cu o întrebare — Sînt de treabă (fem.) 6. — Specie de păr din America de Sud. 7. — E în pom! 8. — Mai puțin decît nă-tăflet dar cam tot aia. — Depozit de broaște.

Dezlegare Nr. 21

1) REPLICĂ — Z 2) E — COLIVIE 3) SB — GITANI 4) PURICE — TT 5) ÎNEC —

TARA 6) RIVAL — IE 7) ACE — UF — GL 8) RENU-MIT — E 9) ELIMINĂRI

CÎȘTIGĂTOR
ELENA ZAIT — str. Opere-tei nr. 80 — BRAȘOV

URZICA

1970

terminat cu pregătirile de Revelion...

Hei! nu vezi că
măi dau pe
GHEATA?
Că mi am

ARE MAI MULTE ETAJE DECT
INTERCONTINENTALUL ?!

mai tineri puțin!

BUVE VINUL CHIUL CHIUL

PORT SI EU!

1970
ră fie un an plin!

Cine o fi spus că
urzicile nuse bune?

trebuie să recunoaștem că
"măi" dă cel mai mare
responsabil
ne dă bine mai
scara!

Am căutat peste
tot și mii un
ghimpe,
domnes,
foarte
curios!

Solidă construcție.

El vezi ce frumoase
sunt ornamentele asta
sau le-am făcut, două?

nu...
ca, că n-ai mai?
văzut oșu avion?

Stai să te prind!

revelion
cu
urzica